

คู่มือปฏิบัติงาน ด้านการออกแบบ สื่อประชาสัมพันธ์

งานบริหารทั่วไป หน่วยสื่อสารองค์กร
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
โทร. 0 539 42155

ฉบับที่ 1

วันที่เริ่มใช้ 1 เมษายน 2569

สารบัญ

การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์	1-4
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐	5
พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒	6
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐	7
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่2) พ.ศ.๒๕๕๐	8
พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒	9
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.๒๕๕๑	10

การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์

หลักการและเหตุผล

- การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์เป็นกลไกสำคัญในการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กร ถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร และสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะบริหารธุรกิจ โดยต้องมีมาตรฐานด้านการออกแบบและอัตลักษณ์องค์กรที่ถูกต้อง

วัตถุประสงค์

- กำหนดมาตรฐานการออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์
- สร้างความเป็นเอกภาพด้านอัตลักษณ์องค์กร
- เพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์
- กำหนดระยะเวลาให้บริการที่ชัดเจน

ขอบเขตการให้บริการ

- ครอบคลุมการออกแบบโปสเตอร์
แบนเนอร์ อินโฟกราฟิก สื่อออนไลน์
สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อประชาสัมพันธ์อื่น ๆ

ผู้รับผิดชอบ

- นักออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์ งาน
สื่อสารองค์กร คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ 1 รับรายละเอียดงาน

- รับข้อมูลจากผู้รับบริการ
- ตรวจสอบวัตถุประสงค์และความต้องการ

ระยะเวลา : 1 วันทำการ

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล

- ตรวจสอบเนื้อหา รูปภาพ โลโก้
- ตรวจสอบกำหนดการเผยแพร่

ระยะเวลา : 1 วันทำการ

ขั้นตอนที่ 3 จัดทำแบบร่าง

- วิเคราะห์ข้อมูล
- ออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์

ระยะเวลา : 2-3 วันทำการ

ขั้นตอนที่ 4 ส่งตรวจสอบ

- ส่งแบบให้ผู้รับบริการพิจารณา
- รับข้อเสนอแนะ

ระยะเวลา : 1-5 วันทำการ

ขั้นตอนที่ 5 ปรับแก้แบบ

- ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ
- ตรวจสอบความถูกต้องครั้งสุดท้าย

ระยะเวลา : 1-2 วันทำการ

ขั้นตอนที่ 6 ส่งมอบผลงาน

- ส่งไฟล์ฉบับสมบูรณ์
- เผยแพร่ตามช่องทางที่กำหนด

ระยะเวลา : 1 วันทำการ

ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล

- สำรวจความพึงพอใจผู้รับบริการ

ระยะเวลา : ภายใน 30 วัน

การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์

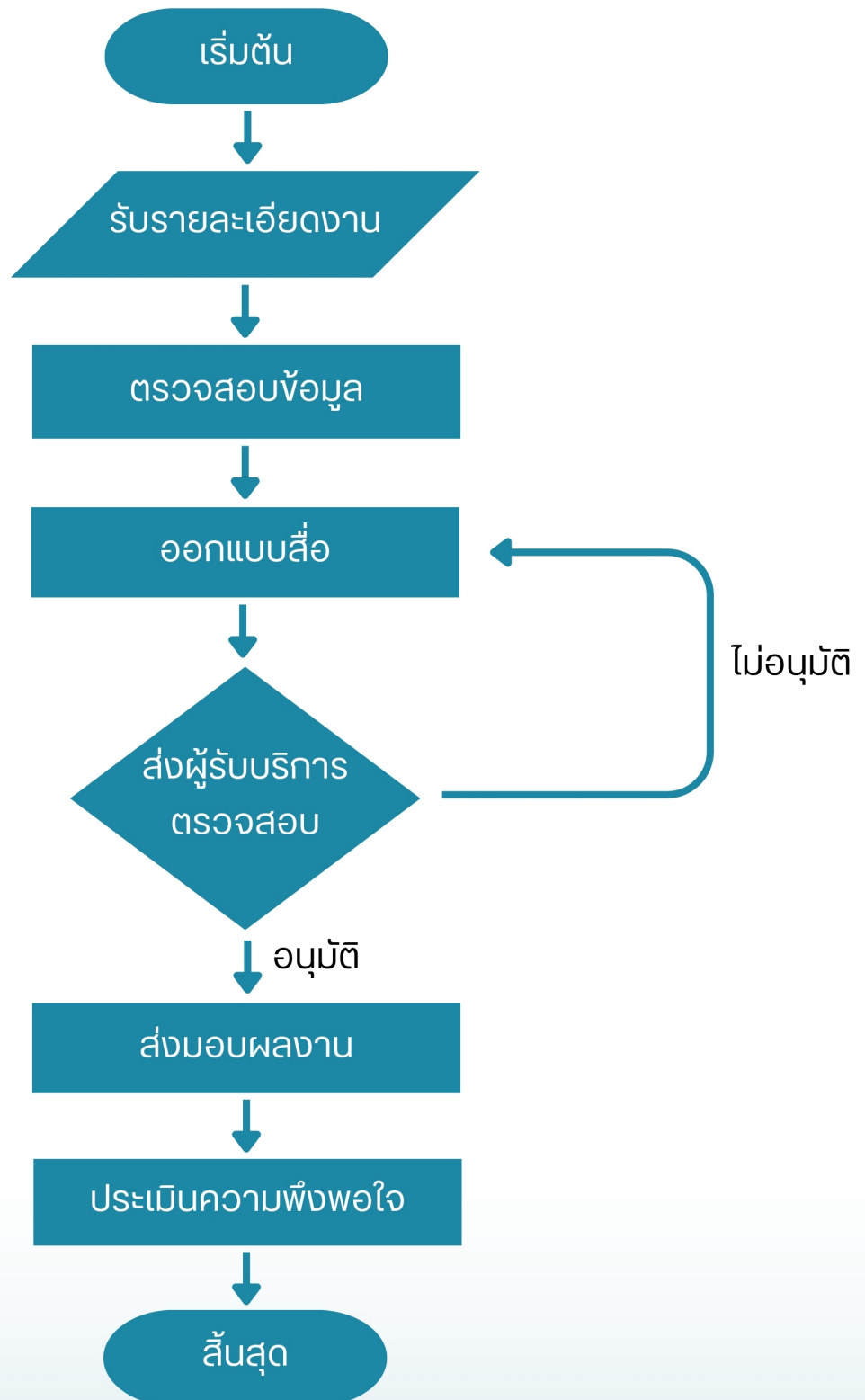
ตารางระยะเวลาการให้บริการ (SLA)

ขั้นตอน	ระยะเวลา
• รับงานและตรวจสอบข้อมูล	1 วัน
• ตรวจสอบรายละเอียด	1 วัน
• ออกแบบสื่อ	2-3 วัน
• ผู้รับบริการตรวจสอบ	1-5 วัน
• ปรับแก้	1-2 วัน
• ส่งมอบงาน	1 วัน
• ประเมินผล	ภายใน 30 วัน

**รวมระยะเวลาดำเนินงานประมาณ 7-13 วันทำการ

การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์

Flow Chart การปฏิบัติงาน

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ความเป็นมา

- เกิดจากรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 มาตรา 58 ที่บัญญัติสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของรัฐ หน่วยงานต่าง ๆ และราชการท้องถิ่น
- หลักคิด “เปิดเผยเป็นฐาน ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” เพื่อความโปร่งใสและลดการใช้อำนาจโดยไม่เปิดเผย

สิทธิประชาชนในการเข้าถึง

- กำหนดให้ หน่วยงานของรัฐจัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบข้อมูล ตามรายการในมาตรา 7 และ 9 เช่น โครงสร้างองค์กร นโยบาย งบประมาณ มติ คำสั่ง และเอกสารพื้นฐานอื่น ๆ
- ต้องมีศูนย์ข้อมูลข่าวสารภายในหน่วยงาน เพื่อเป็นจุดให้บริการ และแบ่งขั้นตอนการจัดตั้งไว้ 7 ขั้นตอน (เช่น มอบหมายผู้รับผิดชอบ จัดสถานที่ ฯลฯ)

ข้อยกเว้น

- ไม่เปิดเผยข้อมูลที่อาจกระทบความมั่นคงชาติ สถาบันพระมหากษัตริย์ ความสงบเรียบร้อย หรือข้อมูลส่วนบุคคลที่ละเอียดอ่อน
- ข้อมูลที่เปิดเผยไปแล้ว หรือมีบัญญัติให้เผยแพร่ในช่องทางอื่นตามกฎหมาย เฉพาะ ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยซ้ำ

บทลงโทษ

- ผู้ฝ่าฝืนคำสั่งคณะกรรมการ: โทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 40)
- ฝ่าฝืนเงื่อนไข/คำสั่งอื่น (มาตรา 20): จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 41)

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ 2562

จุดประสงค์

- ปรับระบบการบริหารการอุดมศึกษาให้ทันสมัย
- สร้างการมีส่วนร่วมจากภาคประชาสังคมและภาคเอกชน
- เชื่อมโยงการศึกษา วิจัย และนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนประเทศ
- สนับสนุนการผลิตกำลังคนที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมและสังคมในอนาคต

โครงสร้างองค์กร

- **กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)**
ทำหน้าที่วางนโยบายภาพรวมด้านอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
- **คณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.)**
ทำหน้าที่ให้คำแนะนำ วางนโยบาย และควบคุมคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา
- **สถาบันอุดมศึกษา (เช่น มหาวิทยาลัย)**
มีสถานะเป็นนิติบุคคล สามารถบริหารจัดการตัวเองได้และแต่งตั้ง “อธิการบดี”
เพื่อทำหน้าที่บริหารงานโดยตรง

บทบาทและหน้าที่

- ให้การแต่งตั้ง ตำแหน่งทางวิชาการ เช่น ผู้ช่วยผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ต้องดำเนินการตาม ข้อบังคับระเบียบข้าราชการสถาบันอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2562
- เน้นความโปร่งใส การประเมินผล การเลื่อนขั้น และการถอดถอนผู้บริหารตามหลัก ธรรมาภิบาลและความเป็นธรรม

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

ความเป็นมา

- พระราชบัญญัตินี้ได้รับพระบรมราชานุญาตเมื่อ 10 มิถุนายน 2550 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ 18 มิถุนายน 2550
- ด้านกฎหมายมีข้อกำหนดในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เพื่อสร้างความชัดเจนในความผิดไซเบอร์ต่างๆ เช่น การเข้าถึงระบบโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือส่งข้อมูลอันตราย

อำนาจหน้าที่

- มาตรา 18: เจ้าหน้าที่สามารถขอข้อมูลจาก ISP, ขอส่งเก็บพยานหลักฐานจากระบบ ฯลฯ
- มาตรา 19: เจ้าหน้าที่สามารถขอศาลอนุมัติ “ยึดหรือคัดลอกข้อมูล”
- มาตรา 20: ศาลสามารถสั่ง “บล็อกเว็บไซต์” ได้หากเนื้อหาผิดกฎหมายหรือกระทบความสงบเรียบร้อย

ความผิดและบทลงโทษหลัก

- การเข้าถึงระบบโดยไม่ได้รับอนุญาต
หมายถึงการที่บุคคลแอบเข้าระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต เช่น การแฮ็กเข้าเซิร์ฟเวอร์ เพื่อดึงข้อมูลหรือทำลายระบบ โดยมีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท
- การทำลายหรือแก้ไขข้อมูลของผู้อื่น
หมายถึง การเพิ่มเติม การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลในระบบของผู้อื่นโดยมิชอบ เช่น การลบไฟล์ข้อมูลสำคัญ หรือปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งเป็นความผิดร้ายแรง มีโทษจำคุกสูงสุดถึง 5 ปี หรือปรับสูงสุด 100,000 บาท
- การเผยแพร่ข้อมูลเท็จ ลามก หรือปลอมแปลง
หมายถึง การเผยแพร่ข้อมูลไม่จริง ส่ออวดอ้าง ครอบคลุมนการโพสต์ข้อความหรือข้อมูลที่เป็นเท็จ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหรือสาธารณะ เช่น ข่าวปลอม และการเผยแพร่สื่อลามก มีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550

ความจำเป็นในการแก้ไขกฎหมาย

หลังจากใช้ พ.ร.บ.ฯ ฉบับแรกในปี 2550 พบว่าเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็ว เกิดการตีความกฎหมายอย่างกว้าง ซึ่งส่งผลกระทบต่อเสรีภาพการแสดงออก และมีปัญหาในการบังคับใช้ จึงมีการแก้ไขเพิ่มเติมในฉบับที่ 2

- ปรับตัวอย่างคำให้ชัดเจน ลดช่องว่างทางกฎหมาย
- เพิ่มความสมดุลระหว่างความมั่นคงของรัฐและสิทธิเสรีภาพประชาชน
- วางแนวทางการควบคุมข้อมูล-เว็บไซต์ที่ผิดกฎหมายให้เป็นระบบมากขึ้น

อำนาจของรัฐ

อำนาจของรัฐในการบล็อกเนื้อหา

- เพิ่มอำนาจศาลให้สามารถสั่ง ระงับ/ลบข้อมูล ที่เข้าข่ายกระทบความมั่นคง เช่น ความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี
- เจ้าหน้าที่ต้องขออนุมัติจากศาลก่อน ยกเว้นกรณีเร่งด่วน

จัดตั้ง “คณะกรรมการกลั่นกรอง” การลบเนื้อหา

- มีการจัดตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ (ตาม มาตรา 20) เพื่อให้คำแนะนำศาลในการพิจารณาการสั่งปิดกั้นเว็บไซต์
- มีทั้งนักกฎหมายและผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี เพื่อให้การตัดสินใจมีความเป็นกลาง

ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (ISP)

- หากผู้ให้บริการไม่มีส่วนรู้เห็น และดำเนินการลบข้อมูลทันทีเมื่อรับแจ้ง จะไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย
- เปิดช่องทางให้แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียร่วมมือกับรัฐอย่างโปร่งใส

เพิ่มโทษการปลอมแปลงข้อมูล หรือใช้บัญชีปลอม

- กำหนดโทษสำหรับผู้ใช้บัญชีปลอม หรือแอบอ้างตัวตนผู้อื่นบนระบบคอมพิวเตอร์
- หากการกระทำก่อให้เกิดความเสียหาย อาจถูกฟ้องร้องและรับโทษทางอาญา

พระราชบัญญัติว่าคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ความเป็นมา

PDPA ประกาศใช้เมื่อปี พ.ศ. 2562 และเริ่มบังคับใช้เต็มรูปแบบในวันที่ 1 มิถุนายน 2565 มีเป้าหมายเพื่อ

- คุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล
- กำกับกับการเก็บ รวบรวม ใช้ เผยแพร่ หรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลให้มีความโปร่งใส เป็นธรรม และปลอดภัย
- สร้างความเชื่อมั่นในการใช้ข้อมูลในภาคธุรกิจ และเทียบเคียงกับกฎหมาย GDPR
- รองสหภาพยุโรป

สิทธิของเจ้าของข้อมูล

เจ้าของข้อมูลมีสิทธิตามกฎหมาย ได้แก่:

- สิทธิในการ ขอเข้าถึงข้อมูล ของตน
- สิทธิในการ แก้ไขข้อมูลให้ถูกต้อง
- สิทธิในการ ขอให้ลบ/ระงับการใช้ข้อมูล
- สิทธิในการ ทอนความยินยอม ที่เคยให้ไว้
- สิทธิในการ คัดค้าน การประมวลผลข้อมูลบางกรณี

หน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูล

องค์กรที่เก็บหรือใช้ข้อมูลส่วนบุคคลต้อง:

- ขอความยินยอมอย่างชัดเจนและโปร่งใส ก่อนการเก็บข้อมูล
- แจ้ง วัตถุประสงค์ อย่างชัดเจนว่าจะใช้ข้อมูลอย่างไร
- ให้ความคุ้มครองข้อมูลตามมาตรฐาน เช่น การเข้ารหัส การจำกัดสิทธิ์เข้าถึง
- จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูล (DPO) หากอยู่ในกลุ่มที่กฎหมายกำหนด
- แจ้งเหตุการณ์ข้อมูลรั่วไหล ต่อสำนักงานคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใน 72 ชั่วโมง

องค์กรกำกับดูแล

- สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สคส.)
- ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ทำหน้าที่:
 - ออกประกาศ/แนวปฏิบัติต่าง ๆ
 - รับเรื่องร้องเรียน
 - ตรวจสอบกรณีละเมิดข้อมูล
 - ดำเนินคดีหากจำเป็น

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2551

ความเป็นมา

- พ.ร.บ.ฉบับนี้ตราขึ้นเพื่อกำหนดสถานะให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยใช้บังคับตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา
- พระราชบัญญัตินี้กำหนดองค์กรหลัก สภามหาวิทยาลัย และบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย

โครงสร้างองค์กร

- สภามหาวิทยาลัย:
เป็นองค์กรสูงสุดของมหาวิทยาลัย มีอำนาจสรรหาอธิการบดี ออกข้อบังคับ และกำหนดนโยบายรวมของสถาบัน

ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่ออกตามกฎหมาย

- องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจสูงสุด ประกอบด้วย:

- นายกสภาฯ
- อธิการบดี
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
- ตัวแทนอาจารย์ และบุคลากร
- นักศึกษา (บางกรณี)

มาตรา 47 - 49

- การออกข้อบังคับ/ระเบียบ

สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออก ข้อบังคับ และ ระเบียบ เพื่อบริหารมหาวิทยาลัย

มาตรา 40

- ระบบพนักงานมหาวิทยาลัย

ให้มหาวิทยาลัยสามารถจัดให้มี “พนักงานมหาวิทยาลัย” เป็นระบบเฉพาะของตน

งานบริหารทั่วไป หน่วยสื่อสารองค์กร
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
โทร. 0 539 42155

